

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig
Salisburgi, 1693

30. De Confirmatione utili vel inut.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61596)

promittere, causa ad superiorem ipsius referenda erit, vel cum consensu eius recusatorem per ipsum recusatam alibi deleganda. *c. cum speciali. 61. vers. causa. ubi Gloss. & Panorm.* Judex tamen delegatus solummodo ante pronuntiationem cum consensu recusatorem, non verò post pronuntiationem causam subdelegare potest, quia per recusationem admittam tota eius jurisdictione expirat. *c. iudex. 5. de Officio delegati in 6.* Altero autem casu, si dubitauerint iudicem non esse suspectum, ad eundem iudicem decisio causae principalis pertinebit. *d. c. cum speciali & c. secundo requiris. 41. in fine eod. tit.*

Nota VII. Quòd per recusationem propositam (nisi fuerit manifestè frivola) suspenditur jurisdictione recusatorem. Sed an gesta à recusatò post recusationem propositam sint ipso iure nulla, & citra appellationem etiam statim revocabilia, non conveniunt Interpretes. Communior est sententia cum Gloss. *in c. quoties. 16. causa 2. quasi. 6.* quòd sint nulla ipso iure. Mihi magis placet opinio, quam ex Lapo retere l'anorm. *in sape dicto cap. cum speciali. nam. 12.* valorem ejusmodi gestorum pendere ex futuro eventu admittae vel non admittae recusationis: quemadmodum diximus de attentatis, quae sunt post appellationem ad *interlocutoria*, vel extrajudiciali gravamine juxta text. *in c. non solum h. t. n. 4.* quia non videtur posse sufficiens dispensatio assignari.

Nota ultimò, quòd *relatio* sit consultatio ad Principem facta à iudice dubitante, quòd in causa statuere debeat, cujusmodi consultationes olim erant frequentes, ut constat ex *toto tit. Cod. de Relat.* sed quia conspectum fuit, lites nimium protrahi, si post longam disceptationem insuper pro decisione ad Principem recurratur,

& ad eum omnia acta in genere referantur: ideo Imperator *in Novel. 125.* statuit, ut iudices, omissis relationibus, in causis controversis decernant, quòd eis iustum & legitimum videbitur: partes verò, quae se per sententias gravatas exilimant, ad beneficium *appellationis* convolent. Interim tamen non prohibetur, quo minus super aliquo dubio Juris Princeps interrogari possit, dummodo tota causa quoad ea, quae in facto consistunt, ad eum non referatur, ut rectè observat Val. *h. t. §. 20. n. 7.*

TITULUS XXIX.

De Clericis Peregrinantibus.

IN hoc Tit. nihil aliud traditur, quàm quòd peregrinatio, seu arreptio itineris ad Sedem Apostolicam, si intra decendum fiat, habeat vim appellationis ad Papam, consequenter sicut post interpositam appellationem omnia in suo statu manere debent, ita etiam post arreptionem talis itineris. Unde quidquid post hoc iter susceptum peregrinanti per iudicem ablatum, vel in ejus praedictum mutatum fuerit, tanquam contra iustitiam attentatam restitui & revocari debet. *c. un. h. t.*

TITULUS XXX.

De Confirmatione utili vel inutili.

SUMMARIA.

1. Quae confirmatio dicatur utilis, vel inutilis?
2. Effectus confirmationis utilis est, quòd lite ex post facto desuper orta pertineat cognitio ad confirmantem: quòd tamen limitatur.
3. Item quòd praescribitur causa praescriptionis.
4. Innovatio extrinseca instrumenti vel privilegii nullum novum jus tribuit, secus est de intrinseca.

5. Confirmatio ex certa scientia novum jus tribuit.
6. De effectibus hujus Clausulae remissivæ.

Solent aliquando partes superiorem sadire, ab eoque contractuum, collationum beneficialium, sententiarum, aut privilegiorum confirmationem impetrare. Quod si igitur impetrans omnia & singula ritè & rectè narraverit, atque superior confirmationem concesserit, dicitur *confirmatio utilis*: si verò per falsa narrata, vel celatam veritatem, e. g. confirmatio rei litigiosæ aut alterius, quæ ordinariè concedi non solet, exprædicata sit, dicitur confirmatio inutilis. c. 1. & seq. Porro effectus *confirmationis* is est præcipuus, quòd si jus alicujus pacificè possessum utiliter sit confirmatum, & ex post facto desuper lis oriatur, cognitio hujus causæ ad nullum alium præter ipsum confirmantem vel delegatum ab eo pertineat. c. 1. & 2. h. t. nisi confirmatio fuerit subrepticia, vel novum superiori in contrarium mandatum proponatur, vel his super novo emergente, quod ab actu confirmato separatum sit, moveatur, v. g. si possessor beneficii confirmati novum crimen committat, super quo coram ordinario accusetur, &c. Et licet aliqui sentiant. d. c. 1. & 2. tantum procedere in confirmatione *ex certa scientia* & non in forma communi, de utraque tamen intelligit Barb. in Coll. c. ad d. c. 1. n. 1. cum cit. ibidem. Adde, quod ex *confirmatione* præfertur etiam causa præscriptionis. arg. c. dudum. 31. ad fin. de Decim. Innoc. inc. 1. eod. tit. Molina de Primogen. lib. 2. c. 7. num. 11. Interim tamen *confirmatio* etiam *utilis* nullum novum jus tribuit, sed tantum antiquum, quod fuit, confirmat. Imò sola innovatio alicujus instrumenti antiqui continentis privilegium ne quidem *confirmationem* inducit, sed tantum conservat privilegium,

si quod competebar. c. cum dilecti h. t. quod intellige, si petatur innovatio folius chartæ sive instrumenti tantum consumpti, adeoque merè extrinsecus continentis. Si verò concedatur *certa scientia* innovatio intrinsecus contenti, sive ipsius gratiæ aut materiæ, etiam novum jus tribuitur. Barb. in dilecti. 4. h. t. num. 25. & seq. Confirmationes habere annexas clausulas expressas, vel subintellectas, quod dantur *sine præjudicio tertii*, item prius privilegiati sint in pacifica possessione tradit Gail. Lib. 1. obs. 1. num. 10. Aliquando tamen etiam *confirmationes* jus tribuit, si nimirum actus, qui exclusus ex defectu solemnitatis juris per superiorem *ex certa scientia*, cum clausula: *supplentes omnia Etum &c.* confirmetur, Gail. d. l. 1. Quando autem dicatur *confirmatione certa scientia*, & an sufficiat sola hæc clausula, vel insuper requiratur, ut contenti instrumenti *confirmationi* inferatur, has DD. opiniones refert Barb. in num. 17. Garc. de Benef. p. 3. c. 2. ubi conciliant, an agatur ad tollendam litatem actus, & sufficit sola clausula, si litatem scivit verisimiliter Principis, aut defectum intentionis, & non est insertio tenoris. Item de effectibus hujus clausulæ, & quòd importet ordinem potestatis, atque eorum effectibus pluribus limitationibus vid. eundem in c. venerabilis. 8. h. t. a. num. 7. quæ ad hanc materiam pertinent.

Rescriptis & Privilegiis repetendum.
Nos hinc libro huic secundo nem imponimus.

FINIS II. LIBRI.